

בית ספר ספרות נשים דיאנה

קבלת לקוחות בסלון בית הספר לספרות. דיאנה
יום יום מ"פ בבוקר עד 7 בערב ללא הפסקה
בימים א, ג, ה. הסלון פתוח עד 9.30 בלילה.

בית ספר "דיאנה" בעל המוניטין הבינלאומי עשיר
הנסיון והוותק מומלץ ע"י התאחדות מוסדות חינוך
פרטיים בישראל.

נפר דיזנגוף רישום טל. 226066

ש"א ההוצ"ה

מבצע ההרזיה הגדול ביותר
בעולם היה של מרת סלסטה
ביאר, שהתפרסמה בכינויה "דור"
לי דימפל" והופיעה בקרקס ב'
תפקיד האשה השמנה ביותר
בעולם. בשנת 1959, והיא אז
בת 58, החליטה לחזור לממדים
רגילים ואז, תוך 14 חודש של
דיאטה חריפה, ירדה ממשקל של
252 ק"ג למשקל של 59 ק"ג.

מה לא תעשה אשה כדי להר-
אות גמישה וחטובה? האשה ה'
ישראלית יודעת מה לעשות: ה'
נסיון הוכיח, כי גרבי קריסטל
"מרסי" האלגנטיים מעניקים ל'
רגל את המראה החשוב והזוהר
ביותר. עם זאת, הם חסכוניים
מאין כמותם, כי ארוגון "מרסי"
המכיל 6 גרביים בודדים ושונים,
מחירו 6 ל"י בלבד. לבחירתך
גרבי "מרסי" רגילים וגרבי "הי'
מרסי", המיוחלים לשמלות קצ'
רות.

הש"א-הוצ"ה

"קוסמוס"

מכון להיכרות ע"י התכתבות
קשרים בכל רחבי הארץ

ת. ד. 4093
באר-שבע

הכשרה רייון
בדוגמאות
נהדרות
יהודית
ת"א, רח' הנומל 39, טל. 56980
ע"י רח' אלנבי

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי
המערכת והמנהלה: תל-אביב, רח' קרליבך 12, טלפון 30134-5
ת.ד. 136 • מען מברקי: עולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ,
תל-אביב, רח' פין 6 • גלופות: צינקוגרפיה כספי בע"מ. •
העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.

בית הספר לעתונאות

קורס
מעשי
מיוחד

לתקשורת
המוני

MASS
COMMUNICATION

המגמות:

- כתיבת
תסריטים
לטלביזיה וקולנוע
- פרסום ויחסי
צבור
- עתונאות

פתיחת שנת הלימודים:
1.12.1966

ההרשמה תסת"ם
ב-28.11.1966

מספר המקומות מוגבל

פרטים, תוכנית לימודים מלאה
והרשמה: כל יום, בין השעות
7-4 אחרי הצהריים, בבית ציוני
אמריקה, רחוב דניאל פריש 1,
תל-אביב.

היסטוריה

הוא היה ציוני

סיר לואיס נמיר היה אחד מנושאי
הדגל של הציונות בבריטניה של שנות
השלושים, ידי-קרוב של חיים ויצמן
ולוחם עקשן במשרדי המושבות והחוק ה'
בריטיים למען זכויותיהם של היהודים
בארץ-ישראל. הוא כינה פעם במועדון לור'
נדוני מכובד, קבל עם ועדה, את ידידו מל'
קולם מקדונלד, מי שהיה שר המושבות ב'
עת חיבור הספר הגבן של 1939 (שאסר את
העלייה ומכירת קרקעות ליהודים): "מל'
קולם, אתה בוגד כפול ומכופל!"

חוק מזה גם היה אחד ההיסטוריונים
הגדולים של אוקספורד, גאון ופתי בעת
ובעונה אחת. הוא האמין עד יומו האחרון
אמונה עיוורת בגרפולוגים, וזילול במדענים
אחרים, תוך ציטוט-קבע של אימרת אנטי-
שמי אוסטריי: "מה זה מדען זה מה
שיהודי אחד מעתיק מיהודי שני."

"אתה יודע לירות?" השבוע פרסם
ציוני ופרופסור להיסטוריה אחה, סיר ישע'
יהו ברלין, זכרונות על יידי-מורו שגפטר
לפני שנים מספר. ברלין, בן-חסותו של וינ'
סטון צ'רציל ומנהל התעמולה הבריטית ב'
ארצות-הברית בראשית מלחמת העולם הש'
ניה, מגלה כי נמיר גולד כלודיג ברנשטיין,
בנו של יהודי מומר, שניהל את חזותו של
אציל פולני.

אביו המומר של נמיר-ברנשטיין תלה
מיומו הראשון תקוות גדולות בבנו, הזכיר
לו כי גם היינריך מארקס המיר את דתו
(וזכה בכך קארל) וכן עשה אייזק דיוצ'רעאלי
(אביו של בנימין). לודיג-לואיס לא היה
תמים-דעים עם אביו, ברח בגיל 17 ל'
אנגליה וחזר לחיק היהדות.

תוך שנים מספר זרח כוכבו בשמי מחקר
ההיסטוריה בבריטניה. הוא התפרסם במיוחד
במחקריו על הפרלמנט הבריטי. באותן
שנים הרחיב את פעילותו למען המאבק
הציוני, היה מעריץ עיוור של חיים ויצמן.
דבר זה לא מנע ממנו לתעב את כל ה'
מנהיגים הציונים האחרים (אותם כינה "ה'
רבנים"). הם שילמו לו מידה כנגד מידה,
מנעו ממנו את התגשמות חלום חייו,
להבחר לוועד הפועל הציוני.

זה לא עיכב בעד נמיר להיות ציוני
אדוק ביותר. לדוגמה מעלה ברלין את ה'
מעשה כיצד בחן נמיר מועמדים למחלקה
האנגלית של האוניברסיטה העברית. הוא
היה חוקר מועמד אחר מועמד: "הגד לי,
מר לוי, האם אתה יודע לירות?" המועמד,
צעיר יהודי מתבולל מאוניברסיטת עיר
שדה אנגלית, היה מגמגם משהו ונמיר
היה מסביר: "עליך להבין שאם אתה מקבל
על עצמך משרה זאת, יהיה עליך לירות
בבני-דודנו הערביים. כי אם אתה לא תירה
בהם, הם יירו בך!"

איש מן המועמדים לא זכה להמלצה
של נמיר ויש להניח שהאוניברסיטה ה'
ירושלמית חיפשה לה, לאחר מכן, ממליצים
אחרים למרצים לאנגלית על הרה-צופים.
"אתה אדם פיקח!" נמיר, שכונה
את היהודים "שותפי לגזע", התבטא פעם,
בעת ויכוח על הקולוניאליזם, "אנחנו היהוד'
דים, והצבעונים האחרים, סבורים אחרת".
אבל כל יידידותו וציונותו של נמיר נמוגו
כשהתגרש מאשתו הראשונה שהיתה, למרות
הפלא, מוסלמית. הוא נשא אשה שנייה,
פרוסטנטית אדוקה, ולמענה התנצר. זה
היה סוף יחסיו של ויצמן עמו. הוא פשוט
לא היה יכול להבין צעד כזה.

נמיר בילה את שנותיו האחרונות רחוק
מזירת ההתנצחות, ורק מדי פעם התעורר
להשמיץ הערה קטלנית כגון זו ששיגר
לישעיהו ברלין, אחר שהלה שלח לו מחקר
היסטורי לביקורת: "אתה, כנראה, אדם פיקח
מאד אם אתה מבין מה שאתה כותב!"

רתית

הבקשה החוזרת

פעם היה דרקון גוראי, שהפחיד את
כולם. כדי לפייסו, הגישו לו לארוחה
בתמלך צעירה, אותה כפתו לסלע, לפני
מאורתו.

• אביו הרוחני של אדולף היטלר, ראש
עיריית וינה בראשית המאה, קארל לואיג'ר,
שלמרות אנטישמיותו המוצהרת, הקיף עצמו
במספר רב של יועצים יהודיים. עובדה זאת
נימק באימרתו הידועה "מי הוא יהודי, אני
קובע!"

בדיוק כשהגיע המפלג כדי לאכול אותה,
עבר במקום ג'ורג' הקדוש.
התרחק מכאן וחוסה על חיק הצעירים,
קראה אליו בתמלך הכבולה. אך ג'ורג'
הגיבור לא היסס: הוא קם על הדרקון
— ושיסף אותו בחורבו.

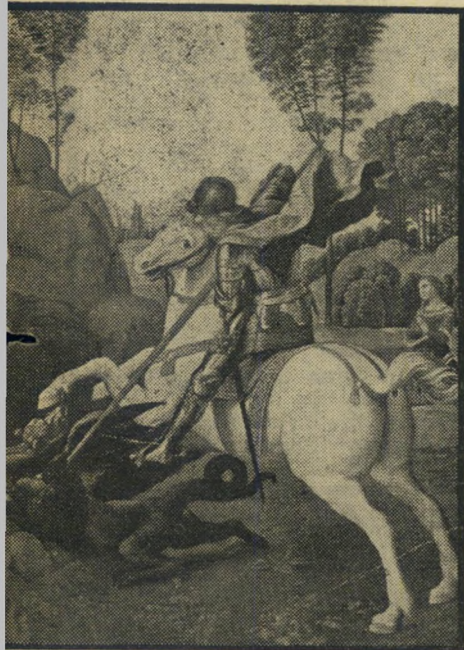
הזדמנות מתאימה. זה קרה לפני
כאלף ושבע מאות שנה, וכל אותו זמן
ממשיכים המאמינים להודות לג'ורג' הקדוש,
ולהתפלל על קברו, אשר בלוד.

הכנסייה (היוונית-אורתודוקסית) שהוקמה
על קברו, היא לא סתם כנסייה. בנתה אותה
הלנה, אמו של קונסטנטין הראשון, בשנת
340 לספירה, ושיפץ אותה ריצ'רד לב'
הארי, אבל הרס את רובה — אליזהר
מלך הממלוכים.

כיום הכנסייה מתוקנת ומקושטת, וכמו
בכל שנה, נאספו בה גם השבוע, ב"16
בנובמבר, המוני מאמיניו של ג'ורג' הקדוש,
מכל העולם.

היו בהם נוצרים מכל העדות, מוסלמים,
ואף יהודים מארצות המזרח.

גם השנה הביאו לכנסייה ג'ורג' הקדוש
תשורות, מינחות, פכישמן לרוב, ונרות
באורך מטר וחצי. בפתח הכנסייה, מול
תבליטו של הגיבור-ההורג-את-הדרקון, נטבחו
יותר מתריסר כבשים, ששרם חולק לעני

ג'ורג' הקדוש והדרקון*
לטרוף את בת-המלך

לוד. לאלה הפתוח-עניים דאגו הרוכלים,
ואף סוכני המקרים והטלביזיות, שהחליטו
שזוהי הזדמנות מתאימה להציג את סחורתם.
ובאמת זו היתה הזדמנות: כי מתי מזדמנים
יחד במקום אחד כל-כך הרבה אנשים, בני
כל-כך הרבה דתות שונות?
המתפללים, שבאו למלא את נדריהם ב'
כנסייה, לאות תודה לקדוש שנענה לבקשר'
תיהם, שטחו גם השנה את תחנוניהם לפני
הקבר, כשכולם חוזרים על בקשה אחת:
שירשו בשנה הבאה גם לאורתודוקסים ה'
נוצריים מידון לעלות לקבר פטרונו, דבר
שנאסר עליהם מאז קום המדינה.

יובלות

צדפת'ות יפות בחדר-האוכל

לפני עשרים שנה, כאשר העולם הזה היה
השבועון היחיד בארץ, היה אחד המדורים
האהובים ביותר בו, מה-אני אוהב ומה אני
לא אוהב. מדור זה הלי-שייך לנוף של ארץ-
ישראל של אותם הימים כמו החור בגרוש,
מכנסי החאקי הקצרים והכומחות האדומות
של הצנחנים הבריטיים, שזכו, בגלל זאת,
בכינוי הכלניות.

כאשר חגג החודש יישוב הספר נתיב
הל"ה (ליד בית-שמש) את יום הולדתו ה-17,
וזכרו חבריו בתקופת הפלמ"ח של חייהם,
אלתרו על המקום משאל מה אני אוהב.
"רוח ביה-הערביים". התשובות ל'
משאל, שהזכירו את התשובות למשאל
העולם הזה ב-1946, הוכיחו כי החברה הסובלים
נשארו חברה טובים, חגי אוהב "עוף מבושל

• בציור של רפאל.